

чою базою, її досконалість, реальні механізми владних структур, та механізм управління, їх алгоритми тощо.

Сама по собі управлінська система служби цивільного захисту України, якщо не займатися постійно вдосконаленням її роботи, не гарантує успіху у "вирішенні проблемної ситуації". Керівники органів та підрозділів служби цивільного захисту повинні мати чітке уявлення, що успіх та ефективність управління не там, де гіпертрофовані штати, надлишок матеріально-технічного забезпечення, а там, де забезпечується оптимальна побудова апарату на підставі гнучкого сполучення лінійних, функціональних та штабних підрозділів, а процес розв'язання кожної окремої проблеми складається з ланцюга взаємопов'язаних етапів: "проблема – мета – завдання – комплекс заходів – результат".

Література:

1. Кодекс цивільного захисту України 2 жовтня 2012 року N 5403-VI.
2. Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру: Закон України №1809-111 від 08.06.2000 р. // www.rada.gov.ua.
3. Про заходи щодо підвищення рівня захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного походження: Указ Президента України №80 від 09.02.2001 р. // www.prezident.gov.ua.
4. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 листопада 2002 року "Про стан техногенної та природної безпеки в Україні": Указ Президента України №76 від 04.02.2003 р. // www.prezident.gov.ua.

***Рибка Є. О.,
Андронов В. А.***

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ І НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Постановка проблеми. У сучасному світі місце кожної держави визначається переважно її інтелектуальним потенціалом, якістю професійної підготовки фахівців і рівнем розвитку науки. Вона є каталізатором технічного прогресу, впливає на стан економіки, сприяє стабілізації внутрішньодержавної, соціально-економічної обстановки, зміцненню зовнішньополітичних позицій країни. В умовах постійного збільшення техногенного навантаження та зростання потенційних небезпек, що постають перед людиною, розвиток наукової і науково-технічної діяльності системи цивільного захисту нашої держави є актуальною та нагальною проблемою.

Виклад основного матеріалу. Наукова і науково-технічна діяльність (ННТД) в Державній службі України з надзвичайних ситуацій України (ДСНС України) – це інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання і використання нових знань, розвиток науки, підвищення ефективності використання наукових досягнень у забезпеченні реалізації державної політики у всіх сферах діяльності ДСНС України: цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, профілактики травматизму невинного характеру, а також гідрометеорологічної діяльності [2].

Суб'єктами виконання наукових досліджень є вчені, наукові та науково-педагогічні працівники, науково-дослідні установи та вищі навчальні заклади III-IV рівнів акредитації, що належать до сфери управління ДСНС України, та здійснюють ННТД за всіма її видами в інтересах розвитку цивільного захисту.

Органом управління ННТД в ДСНС України є сама Державна служба, яка здійснює організацію, планування, координацію, контроль та забезпечення наукової діяльності, організацію та підтримання взаємодії при проведенні досліджень за проблематикою цивільного захисту з науковими установами інших центральних органів виконавчої влади [2].

Процес удосконалення законодавчого забезпечення функціонування наукової

сфери України та правового механізму державного управління нею ще триває та передбачає приведення у відповідність європейським та світовим стандартам на рівні законів, зокрема у 2014-2015 роках були прийняті нові прогресивні Закони України «Про вищу освіту» [1] та «Про наукову і науково-технічну діяльність» [3]. Ці закони створюють сприятливі умови для розвитку науки, інновацій, а також декларують розширення прав та автономії суб'єктів освітньої та наукової діяльності.

З урахуванням цього потребує поступового перегляду та приведення у відповідність із законодавчою базою та тенденціями розвитку науки нормативного забезпечення ДСНС України «Положення про організацію наукової і науково-технічної діяльності в Державній службі України з надзвичайних ситуацій», «Про науково-технічну раду ДСНС України», «Про підготовку науково-педагогічних кадрів» та ін.

До основних проблемних питань наукової і науково-технічної діяльності ДСНС України можна віднести такі:

- повна відсутність фінансування наукових досліджень, які здійснюють відомчі вищі навчальні заклади;
- відсутність експериментальної бази і, як результат, відсутність реальних експериментальних досліджень;
- оформлення (подача заявок) на отримання охоронних документів права інтелектуальної власності, видання монографій та публікації у виданнях, що входять до рейтингових наукометричних баз даних, а також участь у роботі закордонних конференцій (симпозіумів, конгресів тощо) потребують значних витрат власних грошових науковців;
- у свою чергу відсутність «виходу» результатів наукових досліджень на міжнародний рівень не дозволяє здійснювати отримання грантів, участь в міжнародних проєктах та закордонних стажуваннях;
- низький рівень впровадження результатів наукових досліджень через відсутність взаємозв'язку між практичними підрозділами та суб'єктами виконання наукових досліджень.

На основі аналізу проблемних питань та досвіду організації наукової діяльності можемо сформулювати такі напрями усунення проблемних питань та розвитку наукової і науково-технічної діяльності ДСНС України, з метою внесення змін до існуючих нормативних актів:

- розподіл бюджетного фінансування між суб'єктами виконання наукових досліджень повинен здійснюватись на справедливій конкурсній основі;
- для можливості розвитку експериментальної бази необхідно по-перше запровадити відповідну статтю фінансування цього напрямку, а по-друге запровадити реєстр випробувального обладнання ДСНС України для можливості його сумісного застосування;
- для забезпечення розвитку винахідницької діяльності та забезпечення необхідного рівня публікацій у престижних виданнях потребує заснування фонд підтримки наукових досліджень, а також системи матеріального стимулювання талановитих науковців;
- для усунення «прірви» між наукою та практикою, необхідно надати можливість практичним підрозділам цивільного захисту, виступати в якості замовника та ініціювати проведення наукових досліджень направлених на вирішення актуальних прикладних задач.

Висновки. Процес становлення наукової діяльності Державної служби України з надзвичайних ситуацій є досить не однозначним, що пов'язано з відсутністю власного законотворчого досвіду в нашій державі та в самій Держслужбі. Формування власного правового поля наукової та науково-технічної діяльності є однією із головних детермінантів ефективного функціонування єдиної державної системи цивільного захисту нашої країни. Реалізація вище окреслених напрямів розвитку науки дозволить забезпечити сприятливі умови вищим навчальним закладам та науково-дослідним установам при створенні конкурентоспроможної наукової продукції європейського рівня.

Література:

1. Про вищу освіту [Електронний ресурс]: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.